

μου, ἀτινα δὲν εἶχον ἀκόμη ἐκκενωθῆ, τὴν κυνηγετικὴν μου μά-
γαρχν καὶ τὴν λαβὴν τοῦ τυφεκίου μου. Ὁ Θόσκος παρετήρησε
τοῦτο. « Ἐγομέν ἔτι ἐλπίδαν τινά », εἶπεν. « ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐρ-
γάμενος παρετήρησα ἐγκαταλειπμένην τινὰ καλύθην κυνηγῶν,
ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἦνε μακράν· ἐὰν δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ,
ἴσωθημεν πρὸς στιγμὴν, ὅλλως οἱ λύκοι θὰ μᾶς καταξεγγίσωσι
καὶ θὰ καταπαύσωσι τὴν φοβερὰν πεινάν των διὰ τῶν πτωμά-
των ἡμῶν. »

« Κύριε », ἔξηκολούθησε διὰ τρεμούσης φωνῆς, « ἐὰν κα-
ταντήσωμεν εἰς τὸ σημείον ἐκεῖνο, τότε (διότι ἔχετε ἔτι πλήρη^{τὸν πυροβόλον ύμων}), ὁ! τότε, ἐστὲ μᾶλλον φιλεύσπλαγχνος, καὶ
δότε εἰς τὴν προσφιλὴ ύμων ἀδελφὴν θάνατον ταχὺν ἵνα μὴ
ὑποφέρῃ θραδὸν καὶ σκληρὸν ὑπὸ τοὺς ὄδύντας τῶν λύκων. »

Παρετήρουν μετ' ἡλιθιότητος τὸν γηραιὸν τοῦτον ὑπηρέτην· ἐν
δύκρῳ ἔρρευσεν ἐπὶ τῶν ἐρυτιδωμάνων παρειῶν αὐτοῦ· μοὶ ἔγευσε
καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς, ἵνα θειαίωσῃ τὴν φοβερὰν σημασίαν τῶν
λύγων αὐτοῦ. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν στιγμὴν ταύτην. Ψύ-
λος παγερὸν μὲ κατέλαβε· παρετήρουν τὴν γλυκεῖαν καὶ θελκτι-
κὴν μορφὴν τῆς ἀδελφῆς μου· ἥγειρος τοὺς ὄρθιαλμοὺς πρὸς τὸν
οὐρανὸν μετ' ἀπελπισίας, μοὶ ἐφρίνετο ὅτι ἡ σωτηρία ἔμελλε νὰ
ἴλιθη ἔνωθεν εἰς τὸ ἀθώον τοῦτο πλάσμα, ὅπερ, ἐν τῇ πεποιθήσει
αὐτοῦ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ αἰωνίου Ὀντος, ἐλησμόνει τοὺς περι-
κυλοῦντας αὐτὸ κινδύνους.

Αἵρην παρετηρήσαμεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοὺς λυσ-
σώδεις ἐγχειρούς ύμων· ἔθλεπον πᾶς ἐπωφθικλύτων τὸ περιεχόμε-
νον τοῦ ἐλκήθρου, πῶς ἐφαίνοντο ζητοῦντες νὰ τὸ γνωρίσωσι,
πάνη ἡ τολμήσωσι νὰ τὸ προσβάλωσιν.

Ἐν τῷ φοβερῷ τούτῳ κινδύνῳ, ἀπηλπιζόμην περὶ τοῦ Θεοῦ
καὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Η ἀριστερὴ μου χειρὶ ἤγγισε τὸ πιστό-
λιον· μετ' ἀθειαίου βλέμματος ἐζήτουν ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς ἀδελ-
φῆς μου τὴν θέσιν, εἰς ἣν ὁ θάνατος θὰ τὴν εὑρίσκειν ἀσφαλέστε-
ρον καὶ ταχύτερον. Δέν ἡμῖν πλέον ἀνθρωποις· ἔθεώρουν ἐμκυτὸν
θρίον τῆς ἐρήμου, προωρισμένον ν' ἀφαιρέσω τὴν λείαν ταύτην
καὶ ἄλλα τοῦ εἰδούς μου.